

Of is een daar tegenover staande opvatting juist, en moet het in de leden 2, 4 en 5 van artikel 3 van verordening nr. 1484/95 omschreven controlemechanisme, ook in het geval van een controle achteraf, zo worden uitgelegd dat een of meer doorverkopen door de importeur op de communautaire markt tegen een lagere prijs dan de opgegeven cif-invoerprijs van de zending, verhoogd met het bedrag aan verschuldigde rechten bij invoer, niet voldoen aan de vereiste (afzet)condities op de communautaire markt zodat reeds daarom aanvullende rechten worden verschuldigd? Maakt het voor beantwoording van laatstbedoelde vraag verschil of de hiervoor bedoelde doorverkoop of doorverkopen door de importeur hebben plaatsgevonden tegen een prijs die lager is dan de geldende representatieve prijs? Is in dit verband van belang dat de representatieve prijs gedurende de periode voorafgaand aan 11 september 2009 op een andere wijze werd berekend dan gedurende de periode na die datum? Maakt het voor de beantwoording van deze vragen voorts uit of de afnemers in de Unie met de importeur verbonden ondernemingen zijn?

- 2) Als uit de beantwoording van de hiervoor onder 1 weergegeven vragen volgt dat het doorverkopen met verlies voldoende aanwijzing vormt om de opgegeven cif-invoerprijs te verwerpen, hoe dient dan de hoogte van de verschuldigde aanvullende rechten te worden bepaald? Dient die grondslag te worden vastgesteld volgens de methoden die zijn voorgeschreven voor de bepaling van de douanewaarde in de artikelen 29 tot en met 31 van verordening (EEG) nr. 2913/92⁽³⁾ van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek? Of moet die grondslag uitsluitend worden vastgesteld op basis van de geldende representatieve prijs? Staat gedurende de periode voorafgaand aan 11 september 2009 aan gebruikmaking van de in die periode vastgestelde representatieve prijs artikel 141, lid 3, van verordening (EG) nr. 1234/2007 in de weg?
- 3) Indien uit de beantwoording van de vragen 1 en 2 volgt dat voor de verschuldigdheid van aanvullende rechten doorslaggevend is dat ingevoerde producten met verlies zijn doorverkocht op de communautaire markt en alsdan voor de berekening van de hoogte van de verschuldigde aanvullende rechten de representatieve prijs als grondslag moet worden genomen, zijn de leden 2, 4 en 5 van artikel 3 van verordening (EG) 1484/95 dan verenigbaar met artikel 141 van verordening (EG) nr. 1234/2007, dit in het licht van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 13 december 2001, Kloosterboer Rotterdam B.V., C-317/99, EU:C:2001:681?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie van 28 juni 1995 houdende bepalingen voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovoalbumine, en houdende vaststelling van deze rechten en intrekking van Verordening nr. 163/67/EEG (PB 1995, L 145, blz. 47).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten (Integrale-GMO-verordening) (PB 2007, L 299, blz. 1).

⁽³⁾ PB 1992, L 302, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Noord-Nederland (Nederland)
op 1 maart 2018 — HQ, pro se en in hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger voor haar
minderjarige kind IP, JO tegen Aegean Airlines SA**

(Zaak C-163/18)

(2018/C 182/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Noord-Nederland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: HQ, pro se en in hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger voor haar minderjarige kind IP, JO

Verweerster: Aegean Airlines SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 8, lid 2, van verordening nr. 261/2004⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een passagier die op grond van de (in het nationale recht geïmplementeerde) richtlijn 90/[314]/EEG⁽²⁾ betreffende pakketreizen het recht heeft om zijn reisorganisator aan te spreken tot terugbetaling van zijn ticket, geen terugbetaling van de luchtvaartmaatschappij meer kan vorderen?

- 2) Indien het antwoord op vraag 1 bevestigend luidt, kan een passagier de luchtvaartmaatschappij dan toch tot terugbetaling van zijn ticket aanspreken, indien aannemelijk is dat zijn reisorganisator, ingeval deze aansprakelijk zou worden gesteld, financieel niet in staat is om het ticket daadwerkelijk terug te betalen en die reisorganisator ook geen garantiemaatregelen heeft getroffen om terugbetaling te waarborgen?

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).
- ⁽²⁾ Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten (PB 1990, L 158, blz. 59).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Arbeidsrechtbank Gent (België) op 7 maart 2018 — Ronny Rohart tegen Federale Pensioendienst

(Zaak C-179/18)

(2018/C 182/13)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidsrechtbank Gent

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Ronny Rohart

Verweerder: Federale Pensioendienst

Prejudiciële vraag

Moet het beginsel van de loyale samenwerking zoals vastgelegd in artikel 4, § 3, VEU, in samenhang met het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie zoals vastgelegd in de verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 ⁽¹⁾ van de Raad van 29 februari 1968, aldus worden uitgelegd dat het er zich tegen verzet dat de wettelijke regeling van een lidstaat niet toestaat dat bij de berekening van het rustpensioen van een werknemer op basis van zijn prestaties in die lidstaat, rekening wordt gehouden met de militaire dienst die betrokkene in die lidstaat heeft vervuld, omdat betrokkene op het ogenblik van zijn militaire dienst en ook daarna onafgebroken ambtenaar was van de Europese Unie en daardoor niet voldoet aan de voorwaarden voor een gelijkstelling zoals voorzien in de wettelijke regeling van die lidstaat?

⁽¹⁾ Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 van de Raad van 29 februari 1968 tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen, alsmede van bijzondere maatregelen welke tijdelijk op de ambtenaren van de Commissie van toepassing zijn (Statuut van de ambtenaren) (PB 1968, L 56, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 9 maart 2018 — Agrenergy Srl / Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-180/18)

(2018/C 182/14)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato